REDACTADA POR UN COLEGIO
Redacción y Administración
Eyzaguirre 1116
Teléfono 88049

VIDA NUESTRA

Aparece todos los viernes

Suscripciones
Anual . . . . $ 24
6 meses 12
Extranjero, anual 30
Horas de oficina: 3 a 12 y 14 a 18 horas

AÑO I — SANTIAGO DE CHILE, VIENES 10 DE ABRIL DE 1931 — N.º 1

AL LECTOR

Extraña, en verdad, ha sido la existencia de "Israel". No recordamos de ninguna otra hoja periódica que tantas vicisitudes hubiese experimentado en el transcurso de su existir. Nacen, viven más o menos tiempo y mueren. "Israel", no. Ha sufrido un número considerable de cambios, de interrupciones, pero siempre ha subsistido. Hoy, con estas páginas escritas en lengua cervantina de "Vida Nuestra", entra a una nueva faz de su existencia.

Para aquellos en quienes no encontró simpatía la ideología de "Israel" y los medios siempre francos con que le dió expresión, quizás esta nueva forma, sea motivo de injustificada alegría. "Ha muerto", pensarán y un regocijo malsano inundará sus espíritus. Pero nada de eso es efectivo. Cierto es que deja su forma acostumbrada, que sacrifica el nombre que supo imponer pese a todas las discusiones y a todas las guerrillas subterráneas de que fué objeto, pero no desaparece. Por el contrario, encuentra una modalidad más efectiva de hacer llegar sus postulados, en forma más continua y sostenida. No somos de aquellos que creemos que un periódico sólo es un nombre impreso sobre unas cuantas columnas de composición linotipica. Para nuestro criterio, es algo más: el espíritu que lo guía y que fija normas a sus actividades en cuanto dicen relación con la colectividad. Y ese espíritu de "Israel", subsiste y subsistirá siempre, en las páginas hispanas de "Vida Nuestra".

¿Qué ha motivado esa fusión, que envuelve tamaño sacrificio de parte nuestra? ¿Dificultades económicas? ¿Cansancio en los dirigentes? ¿Falta de ambiente?

Nada de eso. Pocas publicaciones en nuestra colectividad, han contado con mayores posibilidades y mejores espectativas que "Israel", para el futuro de su existencia. Profundo espíritu de cooperación entre sus colaboradores; sincera simpatía y ayuda del comercio judío metropolitano, que facilitó nuestra existencia; atención constante de un crecido número de lectores — y prueba este aserto nuestro, el hecho que jamás ha sido más discutida, apoyada o combatida que la nuestra, ninguna otra publicación judía chilena. Estas eran las bases de "Israel" y las fuentes de su existir.

¿Qué, entonces, nos mueve a fusionarnos con "Vida Nuestra"?

Nada más que el hecho de ser consecuentes con nuestras propias convicciones.

Desde las columnas de nuestro periódico, digimos y sostuvimos siempre, que la división esterilizaba nuestra obra colectiva. Que nada lograríamos para la futura grandeza del judaísmo chileno, si continuábamos divididos en pequeñas fracciones que no tienen ninguna justificación ideológica ni de ninguna otra índole, salvo el deseo innoble de figuración, que con tanta crudeza ha afectado a nuestro ambiente.

Y somos consecuentes con nosotros mismos, al hacer el más grande de los sacrificios que pudimos haber hecho. Pero lo hicimos en haras de la UNION, y es por eso que el dolor de la renunciación se convierte en fuente de la más honda satisfacción. Es que sabemos que con ello sembramos la semilla. Y no hay semilla que sea estéril, cuando está abonada con el idealismo, el desinterés y el entusiasmo. E idealismo, desinterés y entusiasmo, es lo que continuaremos dando a estas páginas.

Que la semilla que hoy arrojamos al páramo de nuestra vida colectiva, esterilizado por míseras luchas intestinas, germine, eche raíces y dé nacimiento a lo que todo judío sensato aspira: UNION.

Entonces nuestro sacrificio no será estéril y nuestra aspiración se verá cumplida.

por "Israel"
A. DRAPKIN-R. CRENOVICH
Directores

CARTA DEL DR. WEINSTEIN

Señor Director de Israel.
Mi estimado amigo:

Acabo de conocer su determinación, como la de sus compañeros, de incorporarse en cuerpo a la redacción de la nueva prensa israelita y no puedo sustraerme al impulso de expresarles mis felicitaciones por lo que constituye un verdadero gesto de juventud.

En momentos en que un grupo de israelitas esteriliza su dinamismo social en rencillas intestinas que llevan nuestras colectividad al descrédito, dan ustedes un bello ejemplo de nobleza, de desinterés y de buen sentido al llevar a cabo esa fusión, renunciando aún al nombre de una hoja de publicidad que se había ya ganado merecidamente las mejores simpatías.

Habeis comprendido que una sola iniciativa, grande, tendrá siempre más valor, más trascendencia y más probabilidades de subsistir que los esfuerzos aislados de tendencias que no sólo no tienen un carácter antagónico, sino que se completan.

Nuestra incipiente colectividad atraviesa en estos momentos un punto histórico en su existencia. Y la estabilidad de esa misma existencia y su vida futura dependen de la medida en que sus dirigentes sepan inspirar sus actos colectivos en el desinterés y la abnegación.

Mientras la mayor parte de las comunidades judías del orbe han visto desarrollarse su vida colectiva en la anarquía, en un semillero de sociedades raquíticas, por una circunstancia excepcional, que difícilmente ha de repetirse, los israelitas de este país se encuentran frente a la obligación imperativa de organizarse en una sola entidad comunitaria o de atomizarse.

El espectáculo poco edificante que ofrecen el sinnúmero de pequeñas sociedades judías de los países vecinos, brotadas casi siempre alrededor de alguna vanidad personal, presenta marcado contraste con el valor representativo que tiene para nuestra naciente colectividad una institución vigorosa como el Círculo Israelita.

Ahora bien, si como ya lo insinuara en otra ocasión el Sr. Rimsky, se cambiara su actual nombre por el de Comunidad Israelita y se subordinaran a él, en organismos de reglamentación autónoma, las secciones de índole tradicional (culto y cementerio); de índole social (club), de índole cooperativa (beneficencia, cuotas mortuorias, etc.) y todavía, si se pudiera captar la colaboración de una juventud como la nuestra, se llegaría a realizar una estructura comunitaria que nos traerá prestigio y prosperidad.

Corresponde al diario que acabáis de fundar cristalizar estos anhelos a través de sus columnas. Contaréis para esa labor con todos aquellos elementos sanos que desean ver disipada la atmósfera de nuestra colectividad, envenada por elementos mercenarios repudiados de otras partes.

Lo saluda afectuosamente S. S. y amigo

Mauricio Weinstein R.

LOS DOMINGOS
LLEVE A SUS NIÑOS A LA BIBLIOTECA DEL CIRCULO ISRAELITA.
ABIERTA DE 10 A. M. A 1 P. M.
SECCION LECTURA INFANTIL

Sastrería Rusa
RISNIK Y BORZUTZKY
MONEDA 848
CONCEDEMOS CREDITOS
Santiago

Federación Sionista de Chile

CAMPAÑA DEL SHEKEL

La Dirección de Schkolim, ha iniciado la campaña correspondiente al año en curso (5691).

Se ruega a todos los correligionarios, adquirirlos y conservarlos, pues sólo los poseedores podrán elegir y ser elegidos para el próximo Congreso Sionista.

USE
COLONIA
YORK

S. Volochinsky
Agente
de Seguros de Vida
Copiapó 615

ROSENBLITT
EL
MEJOR
SOMBRERO

SASTRERIA
FAIVOVICH
M. y E. FAIVOVICH
Ahumada 107-Tel. 86760
SANTIAGO

MUEBLERIA
"San Agustín"
DE GREGORIO MELNIK
San Antonio 67
SANTIAGO

PELETERIA
SANTIAGO
Catedral esq. Bandera
PIELES FINAS
ESPECIALIDAD EN COMPOSTURAS

CIRCULO ISRAELITA
SERRANO 202 — TELEFONO 88076
Horario de la Oficina General:
Mañana de 11 a 12 hs. Tarde de 17.30 a 20 hs.

VIDRIERIA Y FABRICA
DE MOLDURAS y MARCOS
De Mauricio Rimsky
LA NORTE AMERICANA
M. R.
SAN PABLO 3034-38
Cas. 1358 - Teléf. 106, Yungay
Santiago

GMO. ARENSBURG
Seguros de Vida
Representante de "El Sol del Canadá"
(Montreal, Canadá)
Teléfono 60453 Bandera 131
Casilla 3185

Reservado
para
LA COMPAÑIA DE SEGUROS DE VIDA
"LA SUD AMERICA"

Guía Profesional

Dr. ISAAC HORVITZ
Médico - Cirujano
Santa Rosa 1053
Consultas de 2 a 4

ANGEL FAIVOVICH
RAFAEL PARADA
Abogados
Asuntos civiles y criminales.
Compañía 1223 - Santiago

Dr. MARCOS CHARNES
Agustinas 936
Consultas de 2 ½ a 4 ½

Dr. ALFREDO DURAN
Agustinas 936
Consultas de 4 a 6 P. M.

Dr. ISRAEL DRAPKIN
A. Prat. 1441 Telf. 291. Mat.
Consultas de 2 a 5

Dr. MAURICIO WEINSTEIN
Estudios Europa, Piel, Sífilis Venéreas
Agustinas 1357
Consultas de 3 a 5

Dr. LAMAS
Enfermedades de Niños.
Consultas de 2 a 4 ½
Gálvez 61 Teléf. 83151

ISIDORO HORVITZ
Comisiones y Consignaciones
Agente autorizado de las Compañías "La Estrella" y "La Minerva"
SANTA ROSA 1122 SANTIAGO

COMITE DE PROTECCION
a los
INMIGRANTES ISRAELITAS
afiliado a la
Hias - Jca - Emigdirect
SERRANO 202 — CASILLA 2991 — TELEF. 88076

Atiende al público todo los días de 18 a 20 horas
Llamadas - giros - pasages - informaciones - etc.

CONTRATE SUS SEGUROS

Contra incendios, accidetes del trabajo, lucro cesante, sementeras, de transporte, etc., con nuestro grupo de Cias. Nacionales de Seguros

"LA REPUBLICA"
"LA ESTRELLA"
"LA CORDILLERA"
"LA INDUSTRIAL"
"LA MINERVA"

Capital y fondos acumulados $ 13.000,000

AGENCIAS EN TODO EL PAIS

Oficina Principal:
Agustinas 1137, edificio propio — Santiago
TELEFONO 83920 — CASILLA 493
LUIS KAPPES G., Gerente

IMPRENTA Y LIBRERIA
DE NATHAN GORODISCHER
Fabricante e Importador
Catedral 1037 - Santiago
Casilla 3819 - Teléfono 87133

OVOBACAL
Tónico a base de extracto de aceite de hígado de bacalado
EN FORMA DE GRANULADO PARA NIÑOS Y EN VINOS GENEROSOS PARA ADULTOS

FABRICA
DE GORRAS Y SOMBREROS
"LA EUROPEA"
M. R. ZAVELEV Hnos.
Avenida República 46
Casilla 4560 - Teléfono 88464
SANTIAGO

IMPORTACION
DE ARTICULOS PARA MUEBLISTAS Y TAPICEROS
León Kiblisky
ARTURO PRAT 407
Casilla 5012 - Teléfono 80372

PELETERIA
WASHINGTON
Moneda 873
SANTIAGO

PROVEASE EN ESTA CASA
AHUMADA esq. MONEDA
Teléfono 89735
LA GRANDE MAISON

SIONISMO Y DIASPORA

por el Dr. A. JOEL

El Sionismo, según Hertzl, no crea realidades, sino condiciones. Más concreto: crea las condiciones, dentro del pueblo judío y fuera de él, que permitan realizar la aspiración hacia la construcción de un "Hogar Nacional Judío, que ya forma parte de las resoluciones del primer Congreso Sionista. De ahí que el campo de trabajo del Sionismo son los países de la Diáspora. Un Sionismo que creería cumplir con su deber juntando plata para los judíos de Palestina (labor que se efectúa a veces con mucha semejanza a colectas netamente filantrópicas), descuidaría su propio terreno de actividades y no merecería el nombre Sionismo, el que significa la revivificación de todas las fuerzas productivas latentes en nuestro pueblo, y su usufructuo sea donde sea. Por lo tanto, el Sionismo moderno, desde el primer momento de su vida, es decir, en el mismo primer Congerso, ya no se limitó a estipular la aspiración a un Hogar Nacional Judío, reconocido por jurisdicción internacional, sino junto con esto, lanzó el postulado de intensificar la vida judía en los países de la Diáspora. El mismo "Programa de Basilea" en su segundo párrafo, ya exige "organizar y concentrar a todo el judaísmo por medio de instituciones locales y generales en conformidad a las leyes de los respectivos países". En esto se manifiesta la influencia preponderante de Ajad Haam, quien siempre con toda la agudez y toda la ironía de su espíritu, se opuso a un Sionismo formal y meramente político.

Difícil sería esbozar un programa general para el trabajo sionista que fuera aplicable en todos nuestros frentes de combate. Mucho depende de las circunstancias locales, de cómo quedan los judíos encuadrados dentro de los pueblos entre los cuales residen. Desde las densas masas judías que viven en Polonia y llevan allá la vida de una minoría respetable, hasta las pequeñísimas colectividades que están perdidas en lejanos rincones del orbe, hay un sinnúmero de gradaciones, cada una de las cuales trae sus problemas y sus soluciones propias. Pero dentro de esta variedad multiforme, y aparte de la propaganda, propiamente tal, de la misma idea sionista y de las actividades que directamente se refieren a nuestras labores en Palestina, se destacan sin embargo dos problemas que con razón pueden considerarse como puntos de aplicación de la palanca sionista: la reorganización de las comunidades israelitas, y la educación de la nueva generación.

En ambos problemas tiene que intervenir el Sionismo únicamente porque las circunstancias lo obligan a ello. Desgraciadamente, el Sionismo tiene que emanciparse por completo de la ilusión de que las comunidades israelitas tal como están hoy, aún en las más idílicas provincias de nuestros dominios, ya están lo suficientemente preparadas para dar acogida y cabida a un Sionismo bien entendido. Casi en todas partes, en unos países más, en otros menos, se ha borrado el carácter original de la comunidad judía, la que hace poco aún, no era una mera "organización" petrificada, sino un organismo vivo, o al menos, parte integrante del organismo judío en general.

La asimilación, la que, en una forma u otra, ha penetrado en todas nuestras posiciones, a lo largo de todo el frente, nos ha llevado a situaciones sumamente peligrosas y, en muchos casos, ridículas. Se arrancó a nuestras comunidades de todo contacto con la totalidad de la vida judía. Se aislaron las agrupaciones en un provincialismo absurdísimo. Se convirtieron las comunidades en congregaciones de fieles cuyo único objeto era conservar y abastecer las necesidades religiosas dentro de su círculo estrechamente limitado. Se redujo la previsión social a una mera filantropía, la que deja al pobre más pobre aún, pues no posevendo nada, debe aún a sus prójimos las gracias.

En tal campo no brota la semilla sionista. Ante todo, hay que limpiar el terreno. Hay que abonarlo, antes de empezar a labrarlo. Hay que andar por este vasto cementerio de nuestra diáspora, para juntar los huesos, los que quizás otra vez más se cubrirán de carne y piel, como lo vió el profeta en su grandiosa visión. He aquí donde interviene el Sionismo. Es el Sionismo el que estipula la unidad del pueblo judío por encima de toda distancia de espacio y tiempo; y puesto que tal unidad, prácticamente, hoy no existe, resulta que el Sionismo tiene que poner en juego todas sus fuerzas unificadoras, para lograrla, para despertar en todas partes la conciencia colectiva, para reconstruir el contacto con la vida nacional, hasta que todos los riachuelos nuestros que hoy están perdiéndose en aguas ajenas y muchos de los cuales se agotan en desiertos lejanos, vuelvan a desembocar en aquel río grande que lleva al judaísmo hacia la mar de la humanidad. Cada colectividad israelita, por muy pequeña que sea, debe considerarse como célula vida de un organismo nacional vivo; ninguna comunidad, por muy abrigada que esté, tiene derecho de desentenderse de las graves crisis que sacuden al cuerpo morboso de nuestro pueblo — así lo exige el Sionismo, como movimiento unionista.

Tal unión, la que en tiempos anteriores indudablemente existía y se mantenía por las propias fuerzas del pueblo judío, no puede reconstituirse sino por nuestras mismas energías que hoy están latentes o extraviándose por otros caminos. Es por eso que el Sionismo tiene que recapturar esas energías y convertirles en momentos productivos dentro de la vida de la misma colectividad. He aquí que se manifiesta el carácter productivizador del Sionismo. El derecho de movilizar sus energías, es uno de los derechos elementales del hombre. Un individuo al que le quitan la posibilidad de trabajar, es peor que un paria. La pobreza y la miseria, aparte de ser una desgracia para los malandantes, son, según la ideología sionista-constructiva, una vergüenza para toda la colectividad. Por consiguiente, una previsión social productiva, sobre bases sanas, no-caritativas, la curación de nuestras comunidades de un mercantilismo exagerado, el restablecimiento de un equilibrio profesional entre los judíos — estos son objetos, en pro de los cuales tiene que luchar el Sionismo, junto con otros movimientos que persiguen ideas afines, dentro de cualquier colectividad israelita del orbe.

Resumamos: llevar a nuestras colectividades al camino de una vida sana y autónoma, movilizando todas las energías disponibles, y en seguida unir entre sí esas entidades dispersas y vincularlas otra vez más con los grandes acaecimientos de la vida de todo nuestro pueblo — es éste el panel que al Sionismo cabe desempeñar dentro de la gran obra de la reorganización y refundación de las comunidades judías en la Diáspora.

Sobre el otro problema, el de la educación, nos expresaremos en otra oportunidad, pues la cosa parece larga.

A. Joel.

FABRICA
DE TEJIDOS DE PUNTO DE LANA Y SEDA
VENTAS POR MAYOR
Santo Domingo 1680
Teléfono 80286 - Santiago

PELETERIA
Blanco Encalada
DE ISIDORO JAIMOVICH
DELICIAS esq. Dieciocho
SANTIAGO

SUSCRIBASE
a
"Vida Nuestra"
UNICA PUBLICACION DE CLARAS Y BIEN DEFINIDAS TENDENCIAS NACIONALISTAS

BUSCA UD...
¿BUENA COMIDA? ¿PIEZAS EXCELENTES? ¿PRECIOS REDUCIDOS?...
Recurra a la
Casa Residencial de Natalio Stein
CATEDRAL 2029 SANTIAGO

INSTITUTO OPTICO
"ROTTER"
GRAN SURTIDO EN ANTEOJOS Y LENTES
ARTICULOS FOTOGRAFICOS
Ahumada 268 - Santiago

Literatura Judía Contemporánea

ESTUDIO DE R. CANSINOS-ASSENS

(Continuación de "Israel" N.º 10)

Esta literatura viene al mundo en un momento en que la capacidad de dolor del pueblo israelita, como en general la del pueblo eslavo, está agotada y muestra un singular y explicable paralelismo con la literatura genuinamente rusa de los últimos tiempos, a partir de Dostoyevski. Tiene su mismo carácter naturalista y místico, nimbado de cuándo en cuándo de albores utópicos. De un lado, describe la miseria presente con un encarnizado recuento de llagas: de otro, sueña con la redención futura, presentida ya como eminente, lo que le comunica un sentido y un valor proféticos.

En esa doble tendencia coinciden los novelistas judeorusos con los novelistas simplemente eslavos, en todos los cuales junto a la descripción tan realista que resulta ya satírica — de ahí el humorismo eslavo— existe el idealismo utópico. Esta coincidencia se explica por muchas razones: en primer lugar, por la afinidad entre la estepa y el desierto, que infunde a sus habitantes o contempladores el sentido de lo absoluto y el anhelo de las perfecciones divinas, y de otro la comunidad de lecturas fundamentales, pues el pueblo ruso, como el pueblo israelita en sus tierras establecido, nutre su espíritu en la lectura de esa ardorosa estepa del Antiguo Testamento y acaricia un sueño mesiánico de idénticas promesas, pues si en el Evangelio la venida del Mesías se ha cumplido, aún queda la esperanza del reino de Dios, como final bienaventuranza terrena; y esta bienaventuranza terrena es la que aspiran a implantar, empleando la medida acelerada del tren de las revoluciones, los escritores rusos. Ante la pesadumbre faraónica de los zares, el pueblo eslavo se refugia en la esperanza de la revolución, como en una ideal tierra prometida; el pueblo judío busca su salvación en los ensueños sionicos, reivindicando la posesión de esa tierra efectiva que en otro tiempo fué su patria. El despotismo de los zares, basado en la significación pontifical de la corona, a un tiempo diadema y mitra, mantiene el espíritu religioso de los súbditos del Imperio en un estado medioeval que parecen favorecer las nieves materiales y que ya se fundió en los ardorosos crisoles del pensamiento occidental; los actos todos de ese pueblo, aún los regicidios, se inspiran en ese espíritu religioso, pues los atentados mismos suponen una relación mística entre el soberano y el súbdito, análoga a la existencia entre Dios y el creyente y que no se concibe en un estado constitucional. El regicidio es un acto de misticismo absoluto que tiene a su favor la teología cristiana — véase el libro del P. Mariana sobre este asunto — y en el que el vasallo realiza una función vindicativa en nombre de Dios contra su mandatario directo, el monarca, y requiere por lo tanto la creencia en la omnipotencia del soberano, por lo que supone siempre la existencia de un gobierno despótico y personal, a semejanza del de Dios mismo. En esta vida medioeval, que ha sido la de Rusia hasta el rojo advenimiento bolchevique, los judíos — a semejanza de los mismos rusos — han conservado todas sus condiciones antiguas, adulteradas en el resto de Europa por la táctica de asimilación, su fe en las tablas ancestrales y al mismo tiempo su esperanza en el porvenir mesiánico, su obediencia a la tradición al par que su anhelo de algo nuevo y mejor, ese espíritu dórico y complejo que constituye la clave de la dramática vida judaica; y si de un lado el judío ruso y polaco — el judío eslavo, mejor dicho — era el más apegado a los pilares de la Sinagoga y acaso el único lector asiduo que el Talmud conservaba en Europa, de otro era el más ardiente enamorado de la utopía y el único que podía brindar la otra materia inflamable a esa bomba rusa soterrada en la nieve. Esto explica las amistades judeo-bolcheviques sintetizadas en la figura de Trotsky. El judío ruso había llegado a ser en realidad el único judío de Europa. En los últimos años, encarnaba toda la tradición judaica, casi borrada en los demás países por los progresos de la asimilación. El era el único que aún poseía el don de la expresión materna, el único que hablaba el hebreo como una lengua viva, observaba todos los preceptos y aún todas las supersticiones ancestrales y aún en lo exterior asumía el aspecto típico, pintoresco y caricaturizable— las características hopalandas, las largas guedejas, etc., del judío de novela — que ya entre sus correligionarios del occidente de Europa era un figurín anticuado. Era también el único que aún vivía en los ghettos materiales. Por eso, al despertarse a la vida moderna y formular sus reivindicaciones, no se contentó, como en general tampoco el eslavo, con conquistas mediocres, sino que reclamó su programa máximo, es decir, su reconocimiento como pueblo y la restitución de esa Palestina en que sus mayores ejercieran todas las formas del dominio.

Este programa es el que intentó realizar Teodoro Herzl, mediante una activisima propaganda de muchos años, en todas las naciones de Europa, echando sobre sus correligionarios adormecidos de Occidente el ardor de su nieve rusa. Teodoro Herzl, sólo al principio y secundado luego por Max Nordae e Israel Zangwill, fué el reivindicador de la Palestina para el pueblo israelita, quien fijó de un modo definitivo en la dirección de esa quibla sagrada, la brújula de los éxodos judaicos que en tiempos anteriores orientábase hacia las llanuras americanas. El fué el nuevo descubridor de esa tierra sagrada, el moderno Moisés y para que la analogía fuera perfecta, murió como el antiguo caudillo en los umbrales de esa nueva nación judaica que acaban de constituir las potencias, colocando definitivamente en las sienes del pueblo hebreo esa corona que no pudo sostenerse en tantos efímeros reyes de Jerusalem. Teodoro Herzl requirió el auxilio del arte y escribió esa novela, País de eterna juventud, que es la más importantes de todas sus obras, y en la que el paisaje palestino obra ejerciendo una acción persuasiva como un orador excepcional sobre el espíritu del doctor Federico, figura representativa de los judíos asimilados, tibios e inertes, como los durmientes del templo masónico.

El sionismo es el que determina eficazmente el renacimiento de la literatura hebrea, pues aspira a exaltar las virtudes nacionales en el alma de los israelitas, a infundir al judío el orgullo de su condición excepcional, trocando en una gala lo que hasta ayer era un harapo vergonzoso. Los escritores de la pléyade eslava escriben en hebreo o en yiddich, una suerte de dialecto formado con un fondo léxico germano-hebraico, una especie de lengua hermética semejante al ladino de los judíos oriundos de España, que la raza perseguida se ha forjado para el trato íntimo y doméstico; se aplican a la descripción de las costumbres judías y también a la interpretación de las variedades psicológicas de la raza. Sus obras tienen ese carácter nacional y patriótico propio de todo instante renaciente. Todos ellos muestran participar del espíritu del pueblo que les rodea, están imbuídos de las esencias bíblicas y talmúdicas, y si aspiran a destruir el ghetto, adviértese, no obstante, que no empuñan sin un temblor el instrumento de las demoliciones. Una romántica nostalgia del tiempo antiguo se trasluce en ciertas narraciones, impregnadas aún en la forma del espíritu de los apólogos talmúdicos. Es que algo de la sombra de las prisiones y de los claustros perdura siempre como una caricia rezagada o como una dulce y triste palidez en las mejillas de quienes vivieron largo tiempo en ellos. Porque el ghetto, si afrentoso como limitación impuesta a la expansión de un pueblo prolífico, era al mismo tiempo algo dulce y amable, como un hogar de hogares, como el gran ámbito doméstico de Israel, y en la frecuencia con que estos novelistas judeo-eslavos evocan arcaicas figuras de ese doméstico recinto, hay, desde luego, un amor y también una nostalgia. Un pentalto forman las figuras más interesantes de esa pléyade eslava: los polacos Chalom Asch, Isaac L. Peretz, y Chalom Alejem; con León Kobrin, el ruteno y David Pinski. A su alrededor incorporanse algunos nombres

MUEBLERIA PORTEÑA
de Miguel Iusid
P. MONTT 2023 VALPARAISO

L'HIVER
Huérfanos 1016
Santiago

Adolfo Crenovich
IMPORTADOR DE PIELES
DELICIAS 2284
SANTIAGO

menos cuajados, más juveniles, como los de Bielsin. Elsa Jerusalem, o de escritores que a semejanza de Gustavo Selikovich, son más conocidos como publicistas que como cultivadores de la ficción. De Teodoro Herzl ya hemos hablado, refiriéndonos a su obra capital — País de eterna juventud: Chaiom Asch — marcado con el signo igneo, pues su apellido significa fuego en hebreo, es natural de Kutgo (Polonia) donde nació a fines del siglo XIX. Estudió en Varsovia y allí empezó a darse a conocer como literato, escribiendo el hebreo y yiddich. Ha cultivado con el mismo éxito afortunado el teatro y la novela. Es autor de numerosas obras: **Eretz Israel** (Tierra de Israel), colección de impresiones de un viaje a Palestina en 1908: **Un pueblo**, su primera novela, que le granjeó popularidad inmediata y en la que describe la vida patriarcal de los israelitas de Polonia; **El Aldeano y Regreso**, obras teatrales consagradas por el aplauso, etcétera, etc. Su obra maestra es **Un pueblo**; en ella resalta su amor a las aldeas polacas que prestaron a su infancia perspectivas ingenuas, y en la descripción del ambiente aldeano acreditase un temperamento delicado y tierno, que en el tono de la intimidad encuentra su peculiar acento. Salomón Asch, fuego entrañable, es también autor de numerosos cuentos, en los que revive la vida íntima y patriarcal del ghetto en una gavilla de cordiales virtudes que compensa la amargura de esas reclusiones humillantes. En las obras de Salomón Asch cantan la ternura y la piedad del ghetto, la profunda compasión hacia todo dolor que los sufrimientos han arraigado en el pueblo-Cristo.

(Concluirá)

LA DIRECCION DE

"ISRAEL"

AL FUSIONARSE CON

'VIDA NUESTRA'

QUIERE EXPRESAR SUS SINCEROS AGRADECIMIENTOS A SUS COLABORADORES Y AVISADORES QUE HICIERON VIABLE SU PUBLICACION

לעאן דימאנט.

מיין רייזע אין קאנסעפסיאן

געפאר בין איך אין שליחות פון דער צייטונסטישער פעדעראציע, אויפ־צוקלערן די דאטיקע זיך די רוב־מיקע לאגע אין טשלעכער צייטונס.

איך האב געלעזט אין פארשאנ־גען, אז איך דארפן האט זיך גע־שאפן פארשידענע מיינונגען וועגן דיאצשיקע פירערס און גענן זיי, ווייל דעם סם וואס צווייטע אינפארמא־ציע האט גערעכט אין פארשיידענע אפארטייס אין אמעריקא, ברייטנגעדיק פיל שארן דעם צייטונס. איז זיי אויך מסתמא געלונגען א־ריבערצוזאגן אין אזא ארט אריין שלעפן נאנץ הויכקיין זיין נעץ פון ווייסקייט אין חלוקתן, בכדי צו שאפן א גאיינונגס פארמאנ פאר זייער אונגעליכע צייט.

נאנץ פארשטענדליך, אז איך האב אויך דארט ווייזארטשע צדדים. צו מיין נייס באזאנדערענג אבער, זייענן די פראוינץ־זיין מער פיינ־סטליכער פונס פייפסס, איך האב נעטראפן אזא פארפעסטעטע לופט אין א ליבסטיקן באציהונג צו דער אינטשיקער פעדעראציע, אז איך האב פשוט אויסגעזעגן זיי א שונא וואס פארט פלוצלונג אז איזן א פריידלי־כער באפעלקערונג. דערצו קומט נאך אן באמערקונג, וואס דאס פעלט אויך נישט איניקע זיין שרוינרס, נישט נעגן אן אלגעמיינע דאקע נישט קיין צייטונסטישע פעדעראציע, אז איזן אזא פראאגאנדע געפינען זיך נאדיג אנגע בעלונגס זיי אונ־טערציהלעך, נו, איז דאך צו באר־נייזן וואס פאר א מין סאכס אין כעס מיר איז פארארסנשטאנען דורכשוטין.

סאיז אבער א אלטער כלל, אז אונזערע זיין אויגן דו טרה פון רחמים אין ביי א 3־שעה־דיקע זע־צונג מיטן דיריקטאריים פונס צענטר „דער עפשטיין" איז מיר נעלונגען דורכצוברענגן די כינעזישע וואנט אין גיזונטלוך איפצוקלערן די ווירקליכ־קייט פון דער זאך אין מיט אינ־שטמיקייט, איי אנגעוטשן געווארן אויף ווייטער מיטמאראבעגן מיט דער עקזיסטירנדער צייט. פעדעראציע.

דערך אנב, מוז מען מודה זיין, אז אין נעוויסע הינזיכטן זיינען זיי אב־סאלוט גערעכט, ווייל די פעדעראר־ציע האט צוזיל פארנאכלעסיגט די פראוינץ נישט קומענדיק מיט זיי אין עניגען קאנטאקט.

איך זייער אלגעמיינער פארזאנ־לונג וואו מ'האבן נישט געפעלט קיין קאמיטע מאמענטן אין פשוט נישט אריינגענדיק זיך דר אין לאנגע מיט 15 נעגן 14 שטיטער אפנע־וואר־פן נעוואר דער באשלוס פונס דיריקטאריים, אעפסר קיינאמס, די מערהייט האבן געשאפן די אינב־דערמאנטע פעדעראנן, וואס זיינען אינבערהויפט נעגן איי, נאר אלס מיטגלידער פונס צייטונסטיש צענטר האבן זיי דאך א רעכט זיך צו מי־שן אין צייטונסטישע ענינס, סאיז אייך נעווען א יש אומרים, אז סאיז פארגעקומען אונרעגלעמסיקייטן בייס צייכן די שטימן, אבער דאס איז א ריין אינערליכע אנגעלעגנהיט פון די דאטיקע יזיך, אין איך וועל דא נישט אריינזאגן מיין מיינונג אינבער דעם.

ענדגאלט אין דאס א בלבול המוחות, דער דיריקטאריים מוז גע־בוסן ווערן, אין האנטלליך, איז דער אחריאונג פון קאנסעפסיאן וועט זיך אן ספך איינלישטיין, ווייל מיר האבן דארט א נרופע איין אין דער שפיץ מיטן אינטיגן פרעזידענט ה' עלפנבין, וואס זיינען דורכאויס אי־בערגענן אין נעטריב פון צייטונסט־שן אינטערעס אז זיי וועלן זעקן נישט צו דעריאנן דעם מיט מאס פון דא־קאדע קליינלעכע ענינס מיט אונזער צייטונסטישער פאלקס אידעע.

א פעדיזיוליכע באטרעפאנדיגע האט איך נעהאט, ווא עס איז מיר געווענען, נישט איינעדיק קיין פראַ־פעסיאנעלער רעדנער, אויסקצישטש־לן אונזער אפאיזעע אין זייער אסתן לוכט, אביצאיינדיג דיא דארטיקע יזיך אז מ'האנדלט זיך נישט מעהר ווי פעדעראליכע אפטרעטער אין כבוד זוכער פאר וועלכע אלע מיטמען זיי־נען כשר, אפילו צו שעדיגן דעם צייטונס, פאר עקלן פרייז צו דער־גרייכן זייער נצחון, אבער די, אזוי צו זאגן, אלטע דיקטאטארס.

איך מוז צום סוף באטעקן, איך האב אנב, מוז מען מודה זיין, אז אין נעוויסע הינזיכטן זיינען זיי אב־סאלוט גערעכט, ווייל די פעדעראר־ציע האט צוויל פארנאכלעסיגט די פראוינץ נישט קומענדיק מיט זיי אין עניגען קאנטאקט.

איך זייער אלגעמיינער פארזאנ־לונג וואו מ'האבן נישט געפעלט קיין קאמיטע מאמענטן אין פשוט נישט אריינגענדיק זיך דר אין לאנגע מיט 15 נעגן 14 שטיטער אפנע־וואר־פן נעוואר דער באשלוס פונס דיריקטאריים, אעפסר קיינאמס, די מערהייט האבן געשאפן די אינב־דערמאנטע פעדעראנן, וואס זיינען אינבערהויפט נעגן איי, נאר אלס מיטגלידער פונס צייטונסטיש צענטר האבן זיי דאך א רעכט זיך צו מי־שן אין צייטונסטישע ענינס, סאיז אייך נעווען א יש אומרים, אז סאיז פארגעקומען אונרעגלעמסיקייטן בייס צייכן די שטימן, אבער דאס איז א ריין אינערליכע אנגעלעגנהיט פון די דאטיקע יזיך, אין איך וועל דא נישט אריינזאגן מיין מיינונג אינבער דעם.

ענדגאלט אין דאס א בלבול המוחות, דער דיריקטאריים מוז גע־בוסן ווערן, אין האנטלליך, איז דער אחריאונג פון קאנסעפסיאן וועט זיך אן ספך איינלישטיין, ווייל מיר האבן דארט א נרופע איין אין דער שפיץ מיטן אינטיגן פרעזידענט ה' עלפנבין, וואס זיינען דורכאויס אי־בערגענן אין נעטריב פון צייטונסט־שן אינטערעס אז זיי וועלן זעקן נישט צו דעריאנן דעם מיט מאס פון דא־קאדע קליינלעכע ענינס מיט אונזער צייטונסטישער פאלקס אידעע.

א פעדיזיוליכע באטרעפאנדיגע האט איך נעהאט, ווא עס איז מיר געווענען, נישט איינעדיק קיין פראַ־פעסיאנעלער רעדנער, אויסקצישטש־לן אונזער אפאיזעע אין זייער אסתן לוכט, אביצאיינדיג דיא דארטיקע יזיך אז מ'האנדלט זיך נישט מעהר ווי פעדעראליכע אפטרעטער אין כבוד זוכער פאר וועלכע אלע מיטמען זיי־נען כשר, אפילו צו שעדיגן דעם צייטונס, פאר עקלן פרייז צו דער־גרייכן זייער נצחון, אבער די, אזוי צו זאגן, אלטע דיקטאטארס.

איך מוז צום סוף באטעקן, איך

וואלפאראיסא

די אויפאמע פון דער דעלעגאציע פון דער צייטונסטישער פעדעראציע אין טשילע.

זונטיק ד. 22־טן סעפטעמבער ד. י. האט דער „אויגן אויזראליטמא" פון „וואלפאראיסא" נעמאכ דאס כבוד אויפצוגעמק בא זיך די דעלעגאציע פון דער „צייטונסטישער פעדעראציע" אין טשילע.

איים 18 אויזגער, עפנט דער פרעזידענט —פון „אויגן אזיזא־עלטמא" ה' בוזוא וויינסטיין די פאר־זאמלונג. נאכדעם ווי ער שפעלט פאר די ע. עפסט, נים ער אויבער דאס וואר דעם פרעזידענט פון דער צי־נטסטישער פעדעראציע ה' אדאלפא קרענאוויטש. ווערכער דערקלערט פאר דעם נרויסן עולם, דעם אמת וועגן די לעצטע רייזונגען אין שלעטער צייטונס. אנווייזנדיק אן די אלטע צייטונסמן וועזכע באגיינען אים אן זיין ארבעט, זיינען נישט איינסן קיינע פעדזיוליכע רייסערייזן אין האנדן פון קיינעס נישט קיינע פרייוואטע השבונות. נאר נעטרייט אונזער אידעאל דעם צייטונס, וועגן זיי פאר זייער ארבעט נים אפשטע־לנדיק זיך אויף זיי אלע שטערונגען וואס זיי באגעגנען מצד די אויזיג־רופענע צייטונסמן. ער רופט די נאב־צע פאראזאמלונג ד זאל נאכטאן דעם בוישטיר פון די אלטע צייטונסמן אין ארבעטן לטובת דעם צייטונס אין טשילע אונסטאלא פאר דעם אלווע־לינן צייטונס. ה' קרענאוויטש'ס רעדע וועגט באגליטס מיט לאנג דזי־ענדיג אפלאדיסמענטן.

ערנאך האט נערעדט דער צווייט־טער דעלעגאט ה' מאאוריסיא פיי־אוויטש. וועלכער האט אנגעזייגן אויף א בריטשן אין קלאגן אויפן זיי אזוי ער פאסט אויף דעם צייטונס אין דן אמוי אין נעאם אים אויפגע־פאסט דיי אוויזערפעפענע יונגע צייט־נטסמן, וועלכע נים קענענדיק אויס־נוצן זייער פיקטאוו נעשאפענע מער־הייט, בייגנען שארן אויף מרוב אין שרים דעם צייטונס איז טשילע.

דער מערקווירדיקער נאטשרייבליכ־קייט פון קאנסעפסיאנער יידן, וועל־כע האט איבערגעראזט אויף מיר דעם האריציקסטן איינדרוק.

ער וויזיט אין בולטע פאקטן ווי אזוי די פעדעראציע האט נעשטערקט איינצונעמען אין אירע ריינן אלע אויפריכטיקע אין טייל צייטנסמן, אבער ער האט אויפריכטיקע האבן נים נעקענט אויפהיטן מיט דיי אלטע אינבערגעלעגענע מיט דיי אלטע נן אויזיג.

דער ה' פייזאוויטש ווערט פאר נין באמת אויפריכטיקער רעדנ ווא־רעם אפאלדיריס.

נאך די רעדעס פון די דעלעגא־טן האט נעגעבן א קאנפערענץ דער נישט לאנג אנגעקומענער פון אייר־א־אפ צייטנסטישער טויער ה' מסה רזיגבערג. וועלכער האט אריבער א שעה צייט נעהאלטן נעשפאנט דעם עולם שלדערנדיק די אינטיקע לא־נע אין צייטונס.

נאך דעם ווי דער פרעזידעט באר־דאנקט דער דעלעגאציע פאר זייער אויפטערקזאמקייט ווערט די פאר־זאמלונג ביי א געהויכערע צייטונס־טישער שטיטונג געשלאסן.

דעמזעלבן אונט האט דער פרע־זידענט ה' בוזוא וויינסטיין נעגעבן א וועגשטערע לכבוד דיי געסט. וואס מען פארבראכט אויף א גע־מיטליכן אופן שטופענדיק זיינע פארשידענע צייטנסטישע ענינס.

וואלפאראיסא פארספאנדענט

וואלפאראיסא, מערץ 1931

FABRICA DE TEJIDOS DE PUNTO

de Jacobo Pilowsky

SANTA TERESA 632

TRABAJOS EN SEDAS Y LANA A PRECIOS MODICOS

COMPRE SUS PROVISIONES EN ESTA CASA Y OBTENDRA SALUD Y ECONOMIA

LA GRANDE MAISON

LA GRANDE MAISON

Teléfono 89735

וועגן דער יידישער קאאפעראטיווע פון קוועטניקעס.

אין א באונדערער קרישער צייט, האט זיך געגרינדעט אין אונ־שטאנגן די יידישע קאאפע־ראטיוו פון קוועטניקעס.

די נאטעש פארגאנגענהייט: דער אינטערעסאנט פון די פריערדיקע קאא־פעראטיוון, פארייניגן פון קוועטני־קעס אין דער יידישער בעזעל—ווי ער האט געהייסן—האבן פאר־מוקלט אין פערשפעקטיוו פאר גע־וועלטאפטלעכע טעשיקיט פון דעם טון.

אלע פרוון צו ארגאניזירן אין קאאפעריירן זיך, מצד די קוועטני־קעס, זיינען דורכגעפאלן אין האבן קיין דערפאלג נישט געהאט.

די אלע דורכפאלן דאנק דערבייש־טיג זיך האבן אין אטמאספיר צו ווערן עס איז נייער אינציאטיוו.

אין דאך, האבן זיך א הייפל ענ־טוזיאסטן, וואס זיינען באשטאנען פון די הערן: אסאטינסקי, אמטע־נעקער, לעלשטיין א. א. נישט דער־שראק פאר דעם אלעמען אין זיי־נען געגעראטען צו גרינדן די קאאפ. אנשטאט אז דערמוטיקט ווערן פון דער געזעלשאפט, זיינען די גרינ־דער־ארבייטער, פול מאל אנטמו־טיגט און אפטגלאכט געוואר־ן.

איך ווייס טרוט אין שרטט האבן די גרינדער געקריגט: פארלוירט נישט די צייט, עס וועט זיין ווי דיר דער פריערדיקער קאאפע־ראטיוו, ווי מיטן בעזעל א. א. וז.

אין וואס זעען מיר איצט?

מיטן בייז מיטן—ווי מען קען נאכן מיט שווערע ארבעט—האבן די מיטער פון דער קאאפ. אויסגע־נעמען די אלע אבני־נגף פון דער זייט פון איר אנטוויקלונג אין האבן אר געבראכט צו דעם אויסזיכן גלענצנדן צושטאנד—אין וועלכן זי איז. וואס מען קלייבט רעכט ואס—די קאאפ. איז יעצט איינע פון די חשובסטע אינסטיטוציעס, וואס מיר פארמאכן דא.

אריטש קוועטניקעס, וואס האבן קיין פתחון—פתח נישט אין פרוווא־מן האבדל באקומען אין דער קאאפ. זייער קרעדיט אין שאפן זיך א ראנק דעם א מעגלעכקייט אבר זייער עקסיסטענץ.

נאר דער כח פון לעבן מיט זיינע נישן האבן געקענט אויפמאן דעם נס, דעם וואונדער שבוואונדער אין בריינגען דעם קאאפ. צו דער מ־דרגה, איך וועלכע זי שטייט היינט.

מיר זיינען דא אנווייז, אז די קא־אפעראטיוו איז נישט נאר אין ע־קאנאמישע דערלייכטונג, נאר בריינגט אויך נייסטיקע אין מאראלישע דער־הויבונג איבע מיטגלידער.

וואהנס אויס דער טרל פון די ווי־שע מאסן אין שוין אזא, אז מען איז אפילו אין זייערע נייע הויזען פירן דיר דאל פון פארטיילע, מא זאל זי באטש פארשטענדע ווערן אין נישט פארקערט.

אין נאר אויב די קאאפ. וועט אויסקריסטאלט ווערן ווי זי געהייריג איז—נעטענדיג ב. אייזיטש אלס מו־סטער—ווען מיר איפהערן זען דעם ווען מיטן קאלך צו דורעד צו נעמען, אנגלאנן מיט א פאק שמאטעס, וואס איז אפטמאל גיע־סער פון אים.

זאלן די אלע קוועטניקעס פון מאנטראאל, וועלכע שטייען נאך פון דער זייטן פון דער קאאפ. צושטיין צו איר אין דאן וועט זי האבן דעם נאנצן דערפאלג.

י. כאיינאו

אן א אויסזוועג

(המשך פון זייט 3)

פרוטאנער הוטער. מ'האט אפילו נישט געהאלפן אז אזוינערן זיך פון דער איכעזיקער וועלט, אפילו סמעט אז נעוואן די נייע וועלט מיט דעם אלטן אייראפעאישן באגאל.

זיי א שטורם האט זיך עזרא־ן דער דריטן אכער עקעטראל אין דרום אפריקא. מיט אנצייטליק עי־דום פארפאלגט מיט וואל סטייט רעכט דא אנצע לאנדיגיטע אפעריקע עקסטה ראמיגן אזוי נייטן קראפ הארטן. אין פארטיגקעס האבן זיך צעגרייטקעט פינסטן, פון וועלכע מען האט געשיגן ניקה. מיט אייזענע רוילקעס פארפאלגט געוואר־ן מיטגעיע עקסטרן. אין עקר־קנישטס פון פארוועלקט זיינען גע־וואר־ן אלע האנדגעגנגן.

דער נייטיר געשפעמסט פון הנ־נער אין נייט לייטרס אויבר דער נאנצער וועלט.

(המשך קומט)

מ. ריזענבערג

מיר דיינען אים אונזער מיפסנן מיטעפיל דער פאפולער ביגוניען צום טייל פון זייער באן אין אמעריק

יצחק ביגוניען

וואס אין נעשען אויגער פון די גרינדער פון דער יידישע קאאפעראטיווע פון קוועטניקעס אין אין עקס דיטעקאר

דיטעקאריים פון דער קאאפעראטיוו פון קוועטניקעס

119,000 יידן האבן אויסגעוואנדערט פון מזרח־אייראפע אין פארלויף פון די לעצטע דריי יאר

א הערפס פון דער דאזיקער צאל (59,663) יידישע עמיגראנטן) האבן אויסגעוואנדערט פון פוילן, באוויזן די סטאטיסטיק, וואס „דער אינטערנאציאנאל אפעריקאנער קלעטערס" (אמעריקאנישע לערנער פאר־מיגראציע באראטונגען), וואס זיינען אין די רעגעטן יאר אינגעפיהרט גע־וואר־ן אין די פארייניקטע שטאטן אין קאנאדע אין אין דרום אמעריקע אין דער פארגעשטעלטער סטאטיסטיק פון דער „הוקקס באוויזן, אז אין יאר 1927 האבן אויסגעוואנדערט פון מזרח־אייראפעאישע לענדער: 45,000 אין יאר 1928 39,800 אין יאר 1929 45,200 יידן; פון פוילן האבן אין יאר 1927 אויסגעוואנדערט 18,074 אין יאר 1928—18,211 יידן, אין יאר 1929—23,328 יידן; פון דער רא־זיקע נאל יידישע עמיגראנטן פון פוילן האבן אויסגעוואנדערט אין די פאריינקטע שטאטן אין יאר 1928 5051, אין יאר 1929—6529 יידן.

די אנגעקלעגע סטאטיסטיק זיינען דער יידישער עמיגראציע — באזוג־נונג כאעס זיך, ווי גענאנט, אויף די יאר 1927—1929' עס באריהרט אבער נים דאס יאר 1930, ווען נאך גרעסערע אויסגראציע באגינ־ענגען זיינען געמאכט געוואר־ן אין אויסגראציע לענדער, צוליב דעם ערקאנאמישן קריזיס אין דערלייכטס־לאיקייט אין די דאזיקע לענדער.

LUCERNA

La confitería predilecta del público israelita. Mantiene constantemente la mejor orquesta a las horas de concurrencia

Atención esmerada para fiestas, casamientos y recepciones

José Medvinsky

BENAVENTE 302-308-310

Teléfono 5230 - Casilla 4604

GRAN DEPOSITO DE CASIMIRES Y ROPA HECHA

SE ATIENDEN PEDIDOS

NO TRANSPIRE

USANDO

BENEFACTUS

EN POLVO Y EN SALES PARA LAVADOS

La Biblioteca del Círculo Israelita

SE ENCUENTRA A DISPOSICION DE TODOS LOS MIEMBROS DE LA COLECTIVIDAD, SEAN O NO SOCIOS DE LA INSTITUCION

DIARIAMENTE DE 6 A 8 P. M.

Domingos y festivos de 10 A. M. a 1 P. M.

Peletería Imperio

JOSE NUDMAN

ESTADO 257

SANTIAGO

Gran Mueblería "La Universal"

de Svigilsky y Slachevsky

CATEDRAL 1131 - STGO.

CASILLA 289 - TELEF. 87586

LIBROS PRESTADOS

Se ruega a los señores que tienen libros de la antigua BIBLIOTECA DEL CIRCULO, devolverlos o cangearlos en el local de la nueva Biblioteca, SERRANO 202.

Diariamente de 6 8 P. M. - Domingos de 10 a 1 P. M.

SASTRERIA PETIT PARIS

SELMIK & SCHULSINGER

COMPAÑIA 1302

TELEFONO 61579

Artículos para Caballeros

LA VICTORIA

GULAGOVSKY y TALESNIK

Fabricantes e importadores ARTICULOS PARA MONTAR

Fábrica de tejidos de punto

Delicias 2551-2555-2539

TELEF. 87605 - SANTIAGO

FELIPE GOLDBERG

CONCESIONARIO DEL CIRCULO ISRAELITA

202 — Serrano — 202

לאדט אין די גאנצע
יידישע באפעלקערונג
און די יוגנט,

צו באזוכן דו נייע איינריכטונגען פון

פאליטראקא און ביזשארעס.

עס פונקציאנירט דאביי

א רייכער בופעט מיט געשמאקע עסנס און געטראנקען

צו די בילליקסטע פרייזן.

דער קאמעראד אין אפן א גאנצן טאג.

סיווערט איך געשוקט וויאנדעס א היים.

עס ווערן אנגענומען חתונות, באנקעטן, לוגטשן

און דעספעדידאס דע פאלטעראס. אטענדירט פון איינגעטיגטער אליי

בוכהאנדלונג „יידיש"

LIBRERIA "IDISCH"

de JOSE GOLDCHAIN

GALVEZ 312, casita 4 — SANTIAGO

Representante de "Caras y Caritas" "Mundo Israelita", "Ediciones Argentinas", de Manuel Gleizer

Surtido completo de libros en idisch y castellano

פאלשטענדיקער אויסוואל פון

יידישע און שפאנישע ביכער:

העברעאישע און יידישע לערן ביכער א. א.

SOLO VENDEMOS ARTICULOS DE LA MEJOR CALIDAD A LOS PRECIOS MAS BAJOS

AHUMADA ESQ. MONEDA

Teléfono 89735

אונזער לעבן
פרייטיק דעם 10-טן אפריל 1931

צו די לעזער

טיטן ערשיינען פון „אונזער לעבן, האט מיר אן א נייע תקופה אין דעם נאציאנאלן לעבן פון דעם יידישן ישוב אין שטיבל.

20 יאר נעזעלשאפטלכע, נאציאנאלע און פראגרעסיווע ארבייט איינגן פארארבעט, און נאר דו ווייסט ראה, וועלכע האבן אלעין זורה-נעמאכט דעם שווערן קאמף, ווייסן, ווארום ס'איז אויסגעמאן געווארן, די מיטגעראבטע ענטסיקע באנה-זשן פון דער אלטער הייס, די נאציאנאלע און רעליגיעזע סענטי-מענטן האבן אין קאמפף מיט דער יידישאלער סבבה און אינזאמ-קייט נעטוט פארארן אין אויס-נעזעטצט ווערן פון זייער נאמענקיט, הן אין דער צעזעלשאפטלכער און הן אין דער צעזעלשאפטלכער ארבעט איז נעווען א קאמף פון נעגנ-ווארט מיט צוקונפט, פון חלום מיט ווירקלוכקייט. דאס שפאנטש האט פארראכט נישט נאר דעם פרייוואנט לעבן פון הגון ייד, נאר אויך באלעגשט פארקאם דעם נע-ולשאפטלכן לעבן. א דאנק דעם איז אפעראטקט נעווארן דער לע-בענדיקער קאנאטקס פון גר מיטן הושב, פון אלטנעזעצעקעס מיטן גרינגס. פיל פרישע בחתת ווענן צוליב דעם נעגנצליך נעמאנגן לאיבור.

עס האט נעפעלט דער לעבע-דיקער קאנטאקט צווישן דער נע-ולשאפט מיטן יחיד, ס'האט נע-פעלט דאס לעבענדיקע יידישע ווארט וועלכע זאל צונויפשטעלצן די צו-שפיטשעטע אברים פון א נייעם יישוב, פון דער מכל הטובים נעזעל-שטיבע לעבעדיג אין איין האראמאני-שן קערפער, פארן וואוין אין אנ-שטלונג פון א יידישן קבין, אלס אין נאנצעס.

דאס אלץ האט אונז נעצויגן-גן צוצוטיטן אייסבאנעזנקן דו וואו-נגשריפט „אונזער לעבן, אן זייער אן שווערע צייט פון אן קאנאמישן אין נישטמקן קרייזס טרעטן מיר צו צו אונזער אויפגאבע. אבער מראב-דק, ווענן מיר אפילו אין אינצטי-קן בין הסכמות צייט חוץ האלטן דעם פאקט פון יידישן יעגעגאנט, מיר ווענן שטענדיק זיך באמיהן צו באלייכטן פארן לעזער אלע אנ-ווייזונגען פארן וועג צוזאמטן אן איינטרעט.

מיר ווענן אפנעגן איין דו שפאלטן פון א נייער צייטשריפט א נייטיגן בלאן פאר די שאפנונגן פון אונזער אוטאנאד אין א"י, פאר זיינע איבערמענשלכע אנ-שטרענגונגן אין ביזיג די יידישע מזוכה אין אונזער אלטניילאנד, פאר די ליטסטונגן פון נאנצן יידי-שן פאלק פון אלע ווערטסיילן, וואו ער איז צווייט אן צושפייטש פאר הייבן אידעאל פון בנין הארץ.

מיר ווענן וויסן דעם אינטע-רעס אין רופן דאס טשיטיינער אידענטס צו איינגיקייט אין שלום פון קהה לעבן. מיר ווענן שטרע-בן אריינצוגאן א נייען דעמא-קראטישן נייסט אין אונזער גע-זעלשאפטלכן לעבן, אין מיר ווענן נישט אויסקייטן אונזער פעדער, כל זמן דאס ווען נישט דערגייטס ווערן.

מיר ווענן שאפן א ספעציעלן פלאץ פאר עטיראצייע ענינס, ווענ-כע ווערן אויס זייער אקטועל פאר אונז. גלייכצייטיק ווענן מיר אנ-פירן א קאמפאניע פארן סאנינן דעם יידישן שפראכלעכן אינאנינס פון שולינגער ידענטס. מיר ווענן זיך אויך אפנעגן מיט דעם יידישן ערציהונגס וועזן. אלץ דאס האט א שייכות צום יידישן לעבן, ווען צו פינגן אן ארט אין אונדזער לעבן.

שטענדיק ווען אין אונזער צייטשריפט דער לעזער נעפינט א ריינן אינפארמאציון מאטעריאל, מיר ווענן ווייטער לעבן אין פרייד, מיר ווענן אלטערניצעס לעבן אין לאנד, אז א הון יי ווייסקסטע פארטשיטע ערשיינונגען, ווען דער לעזער נעפינט אויך א ריינן לי-טעראריש און קריטישן מאטעריאל, וועלכער ווען אים שטענדיק האלטן אין א קאנטאקט מיט די נייעסטן פון אונזער ליטעראטור.

אונזער צייטשריפט ווען זיין א פרייע פאלקס-טריבונע פאר אלע צוגלייכשטייטע ענינס פון א פלאן פאר צוגעזוקלן נייע ליטע-ראטשע קרעפטן.

מיר ווילן האפן, אז די צייט-שריפט ווען נעווענן דעם פון צו-מיט אין לעזער, ווען מרעפן דעם וועג צו זיין האראן, ז' ווען זיין זיין, איינגעצייטנט, אין דער ווען זיך נישט אפשעלן פאר קיין שום מי אן אפשטריינונגען, כדי אין צו פארעגטאן אין עגטוקלן.

ואל דע לעזער שטענדיק גע-דענקען, אז „אונזער לעבן" איז זיין איינגעגעבן אין איינגעגנומען!

די רעדאקציע

אן אן אויסוועג.

1.

בייזע ווינטן הולען איבער דער וועלט אין זיין אינערלאך הונגער אן נוים. צושטעמערט ליגט די נאך דער טלהמחזיק אויראפע, אין נייע חרבות וואקסן אויס אן אטערי-קא. אנטשעין ציינן פון אנטשע-נאנג שטיינן אינגט אלע לענדער אן נעפינגן נישט קיין אויסוועג פון דער קאפאטסראפאלעט לאנג. אין פון טאג צו טאג ווערט אלץ ווי-נער, אן סיינט אויס ביי דער אויס-גלייטונג צו מעשטהוים דער לעצטער שטראל פון האפנונג.

נענצליך אין צוראבאן נעווארן דער מעטטקער ווייטשאפטליכער אויראגאניזט פון דייטשלאנד. פיקס טיל-אן אבעטסלאנט וואר-פון זיך אויס אין. הונגער אן ליידן, אין סלויערס אויף זיי דער שוידראאפשער טויט. נעזוגן טע מענטשן, וועלכע האבן אויך נאנצן לעבן שווער נעראבעט ווען, ניין ארום נוסם אן פאס, שא-פן יעדן טאג הונגער דעמאנסטרא-ציעס אין האבנדן די פאביאיאנטי-רונגס נשעפטן. די סלוכה דו אין שטעט פאריוולטונגן קומען צו הילף די אבעטסלאזן מיט א נוש-טיקער שוידע, אבער סלקלקן שוין נישט קיין נעלט דערצו. אין מחאלט אין שטעפלען, דעמאנ-סטרירן אין האבנדן.

250 מיליאן פ. שטערלינג קאסט יעלליך אפ עגנלאנד דאס אויסהאל-טן פון ארבע אבעטסלאזן. אין יעדע וואר קומען אלץ פרישע קאר-דן איין אין דער נייטשע אייטיי-אן נאך עגזיר. זיינען די אפאלן פון דער אבעטסלאזיקייט אין זיי-ייטן עגנלאנד, ווי אין דער גאר-אנטשער דייטשלאנד. דייטשלאנד קען גארנישט הלפן, זי שטיקט זיך אין נייט אפטלעלך אויס אן די עגנע נרעגען פון דער וועלטטע-גער מלוכה. אבער נרעס ברייטא-ניען האט נרייטש קאלאניעס, וואו עקען נאך אלאזיגן הונדערטע-מיטיגטע מענטן. אבער דו מאר-לישע נאנטרעגע האט צופרעדן דעם נעזונטן אונגא-ראקסיטן אינאנינס 20 שטיינג וועכסטנדיר באקומט שטי-צע יעדער ארבעטסלאזע, ניין אויס ליידיק אן ווייב נישט ווינטן פון קיין שום אנדערע ליקן.

פראפעסיאר אין וואלטסאנד וויינען נעשאפן נעווארן אין די לעצ-טע יאר אין אינאלנין, אבער דאס איז שוין לאנג אפ-ארבי. דעזאר-ט-ניידרס אין די אטאלינעטע ווייר-בשאפטן, דערשטיקן אן מיליאן-ן פון אפלקס שולדן, אין שוידער דוקס זיך אין דער שוידראאפשטר יאר 1919, ווען הונגער אין טייטש האבן נעקליגן א רייכע ערנטע אי-בער דער לאנד. אזטיטס ווינען א-לע מאסנאטן, סתעלן נישט ד אין לייזטע דקקעמען אן אפארטענע צאלריכע דקקעמען אן אפארטענע מארדנונגן, דו ארבעטסלאזיקייט וואקסן, נישט אויס, ווי אויף גו-טע ווייזן.

אפעשטנט פון נאנצן קרעפטע אין, דעם א איינגאטרייטן לעבן פון א, גאלאזאטסיקן די עטטרי כיטש דעפטנטיג — די שטאט דאנ-אנראמאל נעגאטן, נישט האבנדיק קיין עטעקרונגס וואפן, ווערט זי פארדאט אין פארטיקונס פון טאג צו טאג.

דארט פנטס'ער, אויסנלאשטנ אויס, ראנדן הונגער. אין שוין לאנג איז פארבי די האפנונג פון א עטטרן לעבן, מאנד זיך אין אלטער קרייטן, אין נור פון צייט צו צייט לאזט בלן א-ריוס א בוטקן קרעפן, אן עטטרן, נור א עלייטסטען די איינגעג יומיס.

אין לוקסוס קקסאטס האט גע-שעפט אזר זעקס פארקייזן. אין אלעמ אן בוקן האט זי נעהולטן די טלהמח וואנדן. אן א לוקלי-כע אאזע איז זי נעזוגן אין דעם אייראפאיזן מדבר פון נייט. אבער נעפאקס וויינען די אלטערס פון סטאדס, דערשטיקט אין מון דע-אלד, פאר וועלכן מעטפנס נישט קיין נעכטיטער, אן סטטטאמא מיט ווערט דו נייטטע קרוטס. ווא-ציטס די וואקסטע ארבעטסלאזיס קומט, נישטא קיין אפטעזיטליטע-נאציאנאלע ווערטשאפטן, אפרבנדן אן אנדערנעפאלאנטן איז דו עקא-נאמיק מיט דער אנטשטיינע לאנט אין דער נאנצער וועלט.

נישט נרוס איז די אפיציעלע ארבעטסלאזיקייט אין פרייז: מיליאנא-סטרירס נישט. אבער ווען מאן פאר-מאכן דיר ניט אפטיזיקן, בטאכטיג-טיגן עגזיסטיקט אבטסלאזיקייט, ארבעטער אין אין אנדערן לאנדן, ווען מאן אין אנדערן לאנדן אין אנדערן אין אין אין

י. פילאזוסקי.

צעשיידונג.

עס טרעפט אמאל,
אין אן אונט אזא, א שטילן,
ווען געמיט און געפילן
דינען רואיק אן שטיל,
ווי א תפלה,
א הארזקע, שטילע,
דו דארפס זיך פלוצים שיידן,
פון א באשעפעניש א ליבער,
א וארט דיין מויל עס קען ניט ריידן,
נאר א טרער פון אויג עס ניסט אריבער.

און אן אומעטיקער, טרבער,
דו לאוסט זיך גיין אין גאסן,
איבער גאסן־איבער,
קענסט ניט בלייבן דאן מער געלאסן...
עס שמייכלען ניט ארום קיין ציינער,
נאר קריצן ביין...
און הענט, זיי דינען ניט צו גלעטן,
ניט הויבן זיך צו בעטן,
דעריין דערלייזן
נאר שווער זיי לאזן זיך אראפ
אין פויסטן שטיינער...
און דו, דו לאוסט זיך אין גאסן
איינער, איינער...

יאנואר 1931

א בריוו פון ל. יפה.

15. 2. 31. ורשה, כ״ח שבט תרצ״א

אן דעם פאראייז פון דער צווייטער יוגנט „לעבן יפה״ אין סאנטיאגא־שטילע.

ליבע חברות און חברים!

מיר לעבן איצט אינער שווערע צייטן. נאר ווען האט אונזער אמלך אבגעשראקן פאר שווערע קיינמן און הונדערטנטל די יוגנט שרעקט זיך קיינמאל נישט אפ פאר הונדערטנטן און קרבנות. זי ווערט נאר געפרוווט און שווערקייטן, גע־לייטערט אין ליידן. וואס גרעסער די שווערקייטן אלס הייליגער און העכער ווערט פאר איר ציל.

אזוי ווי דער גדול האט געזאגט אז אונזער דור זאל זיין נישט א דור פון שוואכע, קליינמוטיקע און שרעקנדיקע, יראים ורכי הלב״, נור א דור פון ״מוטיקע, הארטנעקיגע און געשטעלטע.

מיר זאגן דא אנ׳אלט יידיש וואס „אין ארץ־ישראל נקנית אלא ביסו־רים״ אז ארץ־ישראל קען מען ער־אבערן נאר דורך ליידן, אבער די יסורים, וואס מיר טראגן איבער אין ארץ־ישראל, זיינען די אינ־עיקע יידישע יסורים אויף דער וועלט, וואס האבן א זין, א טעם אין א ווערט, ווייל דאס זיינען די יסורים אין וועלכע עס ווערט געבויט א ניי אויסטיק לעבן, די „חבלי משיח״ פון א ניער צייט פאר אונ־זער פאלק.

אויף אייער גדול איז געפאלן דאס גלוק אין דער גנאד פון לע־בן אין אזא שווערער אין אזא וואנדערבארער צייט.

זיט ווערט צו טראגן די הייליקע און בעגליקנדע לאסט, וואס איז אויף אייך אויפגעלייגט געוואן.

איך בין העצליך אלץ חברים און חברות, איך ווייס אייך גלוק אין א פארטבארע איבעם. זאל איי־ער לעבן זיין אינערליך ריין, זאל עס זיין שיין אין דער אנלאגן פון דער גאולה. זאל טריפן אין פאלן פון אויף אייך דער טוי וואס קומט בערג אין טאלן פון אונזער לאנד.

אין טייער פריינשאפט און טיט גרוס פון ציון אין ירושלים

ל. יפה

ליבע חברות און חברים!

מען האט מיר פון ארץ־ישראל צו־געשיקט דעם זשורנאל „ישראל״, וואס ווערט ארויסגעגעבן פון אייער פאריין.

פאר מיר זיינען אויפגעשטאנען די שיינע טעג וואס איך האב פערבראכט אין שטילע מיט 7 יאר צוריק, טעג פון שווערער ארבעט, פון טיפער בעגייסטערונג.

איך האב נישט פארגעסן יענע צייט, כ׳האב אויך נישט פארגעסן אלע גוטע און טייערע חברים.

איך בין טיף געריהרט פון דעם, וואס אייער פאריין טראגט מיין נאמען.

איך האב פאר אלע יאר, זיט איך בין ביי אייך געווען, נאכגע־פאלגט מיט א טיפן אינטערעס אייער ארבעט. איך ווייס, אז איי־ער פאריין האט די גאנצע צייט ערפולט א באדייטונגדיגע אינגאנצע אין צווייטסטן לעבן, אז איר זענט די גאנצע צייט געשטאנען אויף דער וואך פון דו נאצאנאלע אינ־טערעסן.

פול פון די חברים, וואס האבן געגיינדעט דעם פאריין זענען על־טער געווארן. איך האף, אז זיי האבן אפגעהיט אין הארצן די פרישע יוגנטליכקייט און באגייסטע־רונג. זיי זיינען נאר געווארן ריי־כער אין ערפאהרונג, אויסגעפרוווטער אין ווייטער גלויבן און בטחון. עס זיינען געקומען נייע וועלכע איך האב נישט געזעהן — יוגנט אין פרישע כחות.

די יענעמאנס באוויגונג פון בע־נישן יידישן פאלק איז א באוויג־גונג פון יוגנטליכן מוט אין פון יוג־גן גלויבן, דער יוגנטליכער מוט אין בעגייסטערונג שאפן אין ארץ־ישר־אל דאס ווערק, וואס רופט ארויס די באוואונדערונג פון דער גאנצער וועלט, וואס באלעבט מיט זיין אויסטראלענדער קראפט דאס גאנ־צע יהדנטום און נישט א לעכדיקן כח אין אינדאלט אונזער פאלטי־שן קאסט.

A LA VILLE DE NICE S. A. Huérfanos 940

CORTES DE CASIMIR PARA TRAJES Y SOBRETODOS
OFRECEMOS ESPUMILLAS FRANCESAS DE 50 grs. Y 120 grs. CON EXTENSO SURTIDO DE COLORES

SOLAMENTE CASIMIRES INGLESES A PRECIOS REDUCIDOS
VENTA ESPECIAL PARA LOS REVENDEDORES A PRECIOS CONVENCIONALES

A LA VILLE DE NICE S. A. — HUERFANOS 940

הענדלער

פון די בעסטע פאבעלינאס
צו די בילינסטע פרייזן
באקומט איר ביי
NATALIO JODORKOWSKY
SAN DIEGO 450

אבאָנעמענט פּרײַז
יעלײַך $ 24
האַלב יעלײַך $ 12
אײַלאַנד $ 30

די אַדמינִיסטראַציע
אין אַפן טעלײַך
פון 3—6 נ. מ.

אונזער לעבן

וואַכן-אויסגאַבע פאַר נאַציאָנאַל-געזעלשאַפטלעכע פראַגן

ערשיינט אַלע פרײַטיק

רעדאַגירט פון אַ פרעסע קאָלעגיום.

רעדאַקציע און אַדמינִיסטראַציע:
EVZAGUIRRE 1115
Teléfono 88049

נומער 1. | פרײַטיק דעם 10-טן אַפּרעל 1931 | ערשטער יאָרגאַנג

דער זיבנצנטער ציוניסטישער קאָנגרעס אין באַזעל.

לאַנדאָן (ספּעציעל צו דער ציוניסטישער פּרעסאַציע אין טשעכ)

דער 17-טער ציוניסטישער קאָנגרעס ווערט צוטרײַפנדיקן דעם נײַן און צוואַנציקסטן יובל אין באַזעל.

גרויסער סקאַנדאַל אין פאַרײַזער טעאַטער בעת דער אײַפּ־פירונג פונם „דרײַפוס פּראָצעס"

פאַרײַז 30 (יוניטער)—13.30 אַ וויגער—זײַנען הײַנט פאַרגעעצט געוואָרן די דעמאָנסטראַציעס נעגן דער אויפפירונג פון דעם „דרײַפוס פּראָצעס", אין טעאַטער „באַסקיקי".

די פּאָליציי האָט אַרעסטירט אַ גרויסע צאָל דעמאָנסטראַנטן. איניקע מאַנעפעסטאַנטן האָט די פּאָליציי צײַ נעכאַפּט אין אַרויסזעפירט אײַף דער טעאַטער־בינע, וואו מ'האָט זיי אויסגענומען נאָקעט אין נעשלאָגן מיט פּאָליצײַ־שטעקנס.

נאָכדעם ווי דער עולם האָט זיך אויסגעלאַכטיקט איז פאַרגעעגט געוואָרן דער פּעפּקאַקל אין פולער אָרדנונג.

הונדערט יעריקער געבורטס־טאָג פון באַראָן הירש

אין אַרגענטינע זײַנען געשאַפן די נײַטיקע חכמות צו פיעלן דעם 100 יעריקן געבורטסטאָג פון דעם נײַטיקן יידישן בלד־טײַטש אין גרײַזן פּיאָנטיראַפ משה באַראָן הירש. דער גרינדער פון יידישער קאָלאָניזאַציע אין אַרגענטינע, באַראָן, איז יטראַל אין אַנדערע.

„איזראַעל"

דער הײַנטיקער ציוניסטישער קאָנגרעס, ל. יפּאַ, וועלכער האָט זיך דו לעצ. מע 6 חדשים אויסגעגעבן דעם מיין צוויסטשן, אויזאַנד, האָט באַשלאָסן זיך צוזאַמענגעהן מיט אַנדערע לעגן. דעם באַשלוס האָבן זיי אַנגענומען צוליב פאָראַיזיקן אַלע יידישע־ראַדיקע כוחות. זײַנען אַנדערע נאַציאָנאַלע אויפלעגונגס.

„אַנדער לעגן" זײַנען ערשטינגן אַלזאַ מיט אַ אַפּעלירונג אין שפּאַנאָש אין דעם זין די אינטעריקע אויסאַמאַך אין לאַנד וואו דעם הײַנטיקן אין דינען אויך די אַלע יעניקע וואָס קלאָגן לויטער קען יידיש נים לײַגן אין אויך פאַר די פּפּרדיס. מיט דעם אַנטעגאַנג פון „נאַמאַראָס" דעם אַנדער שפּאַנישע אַפּעלירונג פאַרגעמען זיין פלאַן.

מיר באַגיסן דעם עענטער ל. יפּאַ פאַר זיין באַשלוס אין באַזאַנדערן דעם נאַמען זשעסטן פון די הערן אברהם דראַפּקין און אַבראַהאַם קרעגאַוויטש, די אויסגעגעבן פון „אַיזראַעל".

דרײַ נײַע קרבנות

ירושלים, 6.

צו דער אַנגער לוסטן פון יידישע קרבנות אין אײַן־ישראַל, דאָרף מ'צו־געשטיין זײַנען נײַע 3, וואָס זײַנען געפאַלן נעכטן ביי דער פּפּה. זײַנען פון אַ באַלעלעטעס אין מען אויף זי אַנגע־פאַלן אויפן אַראַבישן שטעטער פון חזנטן אין זיי יעראַדעס. דערווײַל איז פון דו מערדער קיין שפּור.

„איזראַעל"

דער הײַנטיקער ציוניסטישער קאָנגרעס, ל. יפּאַ, וועלכער האָט זיך דו לעצ. מע 6 חדשים אויסגעגעבן דעם מיין צוויסטשן, אויזאַנד, האָט באַשלאָסן זיך צוזאַמענגעהן מיט אַנדערע לעגן. דעם באַשלוס האָבן זיי אַנגענומען צוליב פאָראַיזיקן אַלע יידישע־ראַדיקע כוחות. זײַנען אַנדערע נאַציאָנאַלע אויפלעגונגס.

„אַנדער לעגן" זײַנען ערשטינגן אַלזאַ מיט אַ אַפּעלירונג אין שפּאַנאָש אין דעם זין די אינטעריקע אויסאַמאַך אין לאַנד וואו דעם הײַנטיקן אין דינען אויך די אַלע יעניקע וואָס קלאָגן לויטער קען יידיש נים לײַגן אין אויך פאַר די פּפּרדיס. מיט דעם אַנטעגאַנג פון „נאַמאַראָס" דעם אַנדער שפּאַנישע אַפּעלירונג פאַרגעמען זיין פלאַן.

מיר באַגיסן דעם עענטער ל. יפּאַ פאַר זיין באַשלוס אין באַזאַנדערן דעם נאַמען זשעסטן פון די הערן אברהם דראַפּקין און אַבראַהאַם קרעגאַוויטש, די אויסגעגעבן פון „אַיזראַעל".

הייענט אין פאַרשפּייט „אונזער לעבן"

מיר פאַרדינען אַ קאָמפּלימענט פון אַלע לעזער פון „אונזער לעבן" אין אַלע לענדער פון דער וועלט.

אַלע לעזער פון „אונזער לעבן" אין אַלע לענדער פון דער וועלט, שרײַבן אַלע אַן אַנטפּערן אויף אַלע פראַגן פון דער אַרבעט.

אַלע לעזער פון „אונזער לעבן" אין אַלע לענדער פון דער וועלט, שרײַבן אַלע אַן אַנטפּערן אויף אַלע פראַגן פון דער אַרבעט.

אַ אַנטפּערן אויף אַלע פראַגן